

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

I. Informacje ogólne

Temat: Polskie stroje ludowe

Grupa wiekowa: Zerówka, Szkoła podstawowa - nauczanie początkowe

Czas zakładany/rzeczywisty: 60 minut

Miejsce przeprowadzenia zajęć: Fundacja Dobrej Edukacji Maximilianum,
Warszawa, Wilcza

II. Cele zajęć

Cel ogólny zajęć: Zapoznanie się z polskimi strojami narodowymi

Cele szczegółowe:

- zapoznanie/ utrwalenie informacji o krainach geograficznych Polski
- zapoznanie z dawnymi strojami regionalnymi
-

III. Metody i techniki pracy

- pogadanka
- dyskusja
- zadawanie pytań

- praca plastyczna

IV. Materiały i narzędzia

- fizyczna mapa Polski
- komputer
- karki papieru
- nożyczki

V. Przebieg zajęć

1. Pokazywanie na mapie gdzie dane dziecko spędzało wakacje, ewentualnie które miejsca w Polsce odwiedziło.

2. Rozmowa na temat czy dzieci widza różnice między osobami, które mieszkają w różnych częściach Polski.

3. Omówienie, czemu dziś takich różnic praktycznie nie widać, a kiedyś były bardzo widoczne.

Co to jest strój ?

Strój- coś co stroi, ozdabia , to określenie, które w przypadku odzieży chłopskiej odnosi się wyłącznie do garderoby odświętnej, zakładanej do kościoła i na specjalne uroczystości związane z życiem rodziny lub wiejskiej społeczności.

Najczęściej przekazywane z pokolenia na pokolenie. Ubiory zaliczające się do tej kategorii były bardzo bogato zdobione, w związku z tym kosztowne lub pracochłonne.

Dlaczego w strojach jest taka różnorodność ?

Ludzie nie mieli dostępu do wszystkich surowców, z których można wykonać ubrania czy ozdoby. Korzystali z tego co mieli dostępne w swojej okolicy.

Stroje regionalne noszona na ziemiach polskich miały cechy wspólne i indywidualne. Na tyle wyraźnie odróżniały się od miejskiego sposobu ubierania się, że mimo lokalnych odmienności nawet amatorzy, na podstawie pewnych wspólnych, ponadregionalnych cech bez trudu rozpoznają ubiory chłopskie jako stroje ludowe. Nawet jeśli nie potrafią przypisać stroju do konkretnego regionu czy grupy etnograficznej, mają ogólne wyobrażenie o stroju ludowym jako połączenie pewnych elementów takich jak –

- białe, często haftowane koszule
- kolorowe spódnice,
- kwieciste chustki
- sznury czerwonych koralik .

Ten bardzo uproszczony wizerunek polskich strojów ludowych utrwalił się dodatkowo za sprawą kostiumów scenicznych członków zespołów pieśni i tańca Mazowsze, czy Śląsk oraz członków różnego rodzaju grup folklorystycznych.

Kiedy noszono taki strój ?

Tradycyjny strój ludowy był praktycznie stosowany, w związku z tym musiał być użyteczny, bo był przede wszystkim ubiorem a nie kostiumem. Zaspokajał potrzebę, czy wręcz konieczność identyfikacji z grupą i podkreślał więź łączącą człowieka z lokalną społecznością, ale był również rodzajem autoprezentacji, sposobem zamianifestowania bogactwa, ekonomicznej niezależności , pozycji społecznej, dbałości o estetykę, pracowitości, dokładności, zręczności.

Inaczej ubierano się zimą, inaczej latem. Dostosowywano strój do wieku, stanu cywilnego i pozycji społecznej, sytuacji obrzędowej – ślubu czy żałoby.

4. Pokazanie prezentacji strojów – i zwracanie uwagi na różnice w nazewnictwie.

Dzieci pokazują na mapie dane regiony z których stroje są pokazywane na prezentacji.

Omawianie z czego są dane elementy stroju zrobione w tym regionie a nie innym – np. górale – z wełny owiec – które to wypasają.

5. Pokazanie prezentacji o wycinankach łowickich.

6. Praca plastyczna – wycinanki serwetka

-Wycinamy z papieru koło, które składamy na pół i na kilka mniejszych części

- nacinamy lub wycinamy małe elementy na zagięciach

- rozkładamy